

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่าเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้

1.1 ผลการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องต่างๆ ของห้องเรียนเสมือน เช่นความถูกต้อง ชัดเจนของเนื้อหา การสะกดคำ การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม การเชื่อมโยง และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผลจากการสังเกตและสอบถามความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้

1.1.1 การสะกดคำบางคำยังไม่ถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยทำการแก้ไขให้ถูกต้อง

1.1.2 การเชื่อมโยงภายในห้องเรียนเสมือนบางหัวข้อไม่สามารถทำงานได้ หรือบางหัวข้อมีการเชื่อมโยงไม่ตรงกับที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขการเชื่อมโยงให้ทำงานได้ และเชื่อมโยงไปถูกกับหัวข้อที่ผู้วิจัยได้ออกแบบ

1.2 ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

การทดลองแบบกลุ่มเล็ก ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและการทำงานของห้องเรียนเสมือน เช่น ความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหา การสะกดคำ การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม การเชื่อมโยง และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ แบบให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยให้ผู้เรียนเข้าไปเรียนรู้ในห้องเรียนเสมือนเริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียน ทำภาระงาน ทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยที่ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่ทำการทดลอง และสอบถามความคิดเห็นหลังจากที่ทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งผลจากการสังเกตและสอบถามความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้

1.2.1 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่เข้าใจในคำสั่งของการทำตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดของการใช้การตั้งปัญหาเป็นหลักและการเรียนรู้ร่วมกันมาออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยการเรียบเรียงภาษาและตรวจสอบความชัดเจนของการใช้ภาษาภายในห้องเรียนเสมือนเพื่อผู้เรียนอ่านได้เข้าใจมากขึ้น

1.3 ผลการทดลองแบบกลุ่มใหญ่

การทดลองกลุ่มใหญ่เพื่อหาประสิทธิภาพของห้องเรียนเสมือน ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยให้ผู้เรียนเข้าไปเรียนรู้ในห้องเรียนเสมือนเริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียน ทำภาระงาน ทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นนำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนมาคำนวณ หาค่า E_1 / E_2 จากผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของห้องเรียนเสมือน ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสร้งรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ จากการทดลองแบบกลุ่มใหญ่

เครื่องมือที่ใช้วัด	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม (ทั้งฉบับ)	คะแนนเต็ม (ทุกคน)	คะแนนรวมที่ได้ (ทุกคน)	E
แบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	30	20	600	484	80.65
แบบทดสอบหลังเรียน (E_2)	30	20	600	495	82.50

เมื่อ E_1 คือ คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้จากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียนทั้งหมด เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

E_2 คือ คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

จากตาราง 4 ประสิทธิภาพของห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสร้งรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ พบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนเท่ากับ 80.65 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 82.50 (ภาคผนวก ค) แสดงให้เห็นว่าห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎี

การสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือไม่น้อยกว่า 80/80 เมื่อคิดจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้

ผลการดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนจากการเรียนด้วยห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนห้องเรียนเสมือน เรื่อง องค์การเอื้อการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	t
ก่อนเรียนด้วยห้องเรียนเสมือน	12.07	2.10	16.18*
หลังเรียนด้วยห้องเรียนเสมือน	16.50	1.28	

$p < .05^*$

จากตาราง 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่อง องค์กรเอื้อการเรียนรู้

การศึกษาความพึงพอใจ เป็นการศึกษาคความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์กรเอื้อการเรียนรู้ ลักษณะของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยสรุปผลความพึงพอใจได้ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์กรเอื้อการเรียนรู้

รายการที่วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ความพึงพอใจที่มีต่อห้องเรียนเสมือน ด้านเนื้อหา/แหล่งข้อมูล			
1 ความเพียงพอของแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	3.83	0.42	พอใจมาก
2 ความชัดเจน ครบคลุม ของเนื้อหาในแหล่งข้อมูล	3.93	0.58	พอใจมาก
3 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใส่ไว้ในแหล่งข้อมูล	4.10	0.30	พอใจมาก
4 รูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาในแหล่งข้อมูล	4.00	0.45	พอใจมาก
ด้านรูปแบบห้องเรียนเสมือน			
5 ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร ขนาดและสี	4.00	0.48	พอใจมาก
6 ความเหมาะสมของการเลือกใช้พื้นหลังกับตัวอักษรและสี	3.90	0.14	พอใจมาก
7 รูปแบบหน้าจอและการออกแบบมีความเหมาะสม	4.23	0.24	พอใจมาก
8 ความเร็วในการแสดงผลแต่ละหน้าของบทเรียนมีความเหมาะสม	4.00	0.22	พอใจมาก
9 ความเหมาะสมของรูปแบบการเชื่อมโยงเอกสารภายในบทเรียน (Link)	3.70	0.41	พอใจมาก
10 ความเหมาะสมของ รูปแบบการเชื่อมโยงเอกสารภายนอกบทเรียน (Link)	3.70	0.10	พอใจมาก
11 ความเหมาะสมของเว็บไซต์ที่ทำการเชื่อมโยง	3.87	0.26	พอใจมาก

ตาราง 6(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์กรเอื้อการเรียนรู้

รายการที่วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
12 จำนวนสมาชิกที่แบ่งกลุ่ม (กลุ่มละ 5 คน) เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรม	3.93	0.27	พอใจมาก
13 จำนวนกิจกรรมที่กำหนดให้ทำภายในบทเรียน เพียงพอและเหมาะสม	3.87	0.15	พอใจมาก
14 ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็น หลักมีความเหมาะสม	4.00	0.14	พอใจมาก
15 ลักษณะกิจกรรมที่เน้นกระบวนการทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่มมีความเหมาะสม	3.90	0.44	พอใจมาก
16 ลักษณะกิจกรรมที่เน้นกระบวนการค้นหาข้อมูล ด้วยตัวผู้เรียนมีความเหมาะสม	3.90	0.23	พอใจมาก
17 รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ใช้ภายในห้องเรียน เสมือนมีความเหมาะสม	3.73	0.27	พอใจมาก
สรุป	3.94	0.30	พอใจมาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค้ความรู้ เรื่ององค์กรเอื้อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความความพึงพอใจต่อห้องเรียนเสมือนในทุกด้านอยู่ในระดับที่พอใจมาก โดยมีระดับความพึงพอใจต่อห้องเรียนเสมือนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30